

Účetnictví

úplné začátečníky

Účetní předpisy platné pro rok 2025

Význam a funkce účetnictví

Obecně uznávané účetní zásady

Aktiva, pasiva, náklady a výnosy

Metodické prvky v účetnictví

Nástroje průkaznosti účetnictví

Použití funkční měny

Oceňování aktiv a dluhů

Příklady z běžné účetní praxe

Uzávěrkové operace a účetní závěrka

Kontrolní otázky

2025

Pavel Novotný

Účetnictví

PRO úplné
začátečníky

2025

Grada Publishing

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **restně stíháno**.*

*Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.*

Edice Účetnictví a daně

Ing. Pavel Novotný

Účetnictví pro úplné začátečníky 2025

Vydala GRADA Publishing, a.s.

U Průhonu 22, Praha 7

tel.: 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 9 889. publikaci

Realizace obálky Vojtěch Kočí

Sazba Jan Šístek

Odborná redaktorka Ing. Michaela Průšová

Počet stran 224

Devatenácté vydání, Praha 2025

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© GRADA Publishing, a.s., 2025

ISBN 978-80-271-7763-9 (pdf)

ISBN 978-80-271-5655-9 (print)

Obsah

Seznam použitých zkratk	9
Úvodní slovo autora	11
1. Základy účetnictví	13
1.1 Účetnictví, jeho vývoj, význam a funkce	13
1.1.1 Vznik účetnictví	13
1.1.2 Historický vývoj účetnictví z pohledu forem jeho vedení	13
1.1.3 Vliv informačních technologií na účetnictví	14
1.1.4 Význam a funkce účetnictví	16
Kontrolní otázky	19
1.2 Účetnictví, jeho zásady a regulace	19
1.2.1 Všeobecné účetní zásady	19
1.2.2 Harmonizace účetnictví	20
1.2.3 Regulace českého účetnictví	21
1.2.4 Novela účetních předpisů	24
Kontrolní otázky	25
1.3 Aktiva a pasiva	26
1.3.1 Majetek účetní jednotky a jeho krytí	26
1.3.2 Rozvaha, její funkce, obsah a členění	28
Kontrolní otázky	35
1.4 Náklady, výnosy, výsledek hospodaření	35
1.4.1 Osamostatnění nákladů a výnosů	36
1.4.2 Základní struktura výkazu zisku a ztráty	38
1.4.3 Struktura druhového členění výkazu zisku a ztráty	39
1.4.4 Struktura účelového členění výkazu zisku a ztráty	40
Kontrolní otázky	44
1.5 Metodické prvky v účetnictví	44
1.5.1 Účet, jeho podstata, funkce a forma	45
1.5.2 Princip podvojnosti, souvztažnost účtů	54
1.5.3 Účetní zápisy	54
1.5.4 Účetní knihy	56
Kontrolní otázky	59
1.6 Nástroje průkaznosti účetnictví	60
1.6.1 Účetní doklady	60
1.6.2 Inventarizace majetku a závazků	65
1.6.3 Význam kontroly došlých faktur	67
1.6.4 Vnitřní kontrolní systém	69
Kontrolní otázky	71
1.7 Oceňování aktiv a dluhů	71
1.7.1 Regulace oceňování majetku a závazků	72
1.7.2 Princip opatrnosti	72
1.7.3 Oceňování majetku a závazků v České republice	72
1.7.4 Měna účetnictví	73
Kontrolní otázky	76
1.8 Odpisování, tvorba a použití opravných položek a rezervy	76

1.8.1	Odpisování dlouhodobého majetku	76
1.8.2	Tvorba a použití opravných položek	77
1.8.3	Podstata, význam a funkce rezerv	78
	Kontrolní otázky	79
2.	Základy účtování na účtech	80
2.1	Dlouhodobý majetek	89
2.1.1	Dlouhodobý nehmotný majetek	90
2.1.2	Dlouhodobý hmotný majetek	92
2.1.3	Oceňování dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	94
2.1.4	Pořízení dlouhodobého majetku a jeho zařazení do užívání	96
2.1.5	Poskytování záloh na pořízení dlouhodobého majetku	101
2.1.6	Technické zhodnocení dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	103
2.1.7	Odpisování dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	105
2.1.8	Účtování odpisů dlouhodobého majetku	108
2.1.9	Vyřazení dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	109
2.1.10	Dlouhodobý finanční majetek	114
2.1.11	Dlouhodobý majetek z hlediska zákona o daních z příjmů	117
	Kontrolní otázky	119
2.2	Zásoby	120
2.2.1	Oceňování zásob	120
2.2.2	Účtování zásob	122
2.2.3	Aktivace materiálu, zboží a služeb	131
2.2.4	Účtování zásob přímo do spotřeby	131
2.2.5	Stanovení normy přirozených úbytků	131
2.2.6	Analytické a podrozvahové účty	131
2.2.7	Kontrola korunou	131
2.2.8	Význam zásob pro likviditu účetní jednotky	132
	Kontrolní otázky	140
2.3	Krátkodobý finanční majetek	140
2.3.1	Peněžní prostředky v pokladně a ceniny	140
2.3.2	Peněžní prostředky na účtech	142
2.3.3	Krátkodobé úvěry	142
2.3.4	Krátkodobé finanční výpomoci	143
2.3.5	Krátkodobý finanční majetek	143
2.3.6	Převody mezi finančními účty	144
	Kontrolní otázky	152
2.4	Zúčtovací vztahy	152
2.4.1	Zobrazení pohledávek ve finančním účetnictví a vykázání v účetní závěrce	152
2.4.2	Zobrazení závazků ve finančním účetnictví a vykázání v účetní závěrce	156
2.4.3	Inventarizace pohledávek a závazků	161
2.4.4	Promlčení a zánik pohledávek a závazků	162
2.4.5	Odpis pohledávek	162
2.4.6	Opravné položky k pohledávkám	162
2.4.7	Pohledávky a závazky v cizí měně	164
2.4.8	Účtování dobropisů z reklamací, poskytování různých druhů slev	166
	Kontrolní otázky	167

2.5	Kapitálové účty a dlouhodobé závazky	167
2.5.1	Vlastní kapitál	167
2.5.2	Rezervy	173
	Kontrolní otázky	175
2.5.3	Dlouhodobé závazky	175
	Kontrolní otázky	177
2.6	Náklady a výnosy	178
2.6.1	Podstata nákladů a výnosů	178
2.6.2	Členění nákladů a výnosů	178
2.6.3	Základní charakteristika nákladů zaúčtovaných v účtové třídě 5 – Náklady	179
2.6.4	Obsahové vymezení jednotlivých účtových skupin nákladů v účtové třídě 5 – Náklady	179
2.6.5	Základní charakteristika výnosů zaúčtovaných v účtové třídě 6 – Výnosy	187
2.6.6	Obsahové vymezení jednotlivých účtových skupin výnosů v účtové třídě 6 – Výnosy	187
	Kontrolní otázky	191
2.7	Účetní závěrka	191
2.7.1	Účetní uzávěrka	191
2.7.2	Účetní závěrka	194
2.8	Kontrolní příklady k procvičení	200
	Použité zdroje	205
	Seznam příloh	206
	Příloha 1 Vzor účtového rozvrhu	207
	Příloha 2 Přiřazení syntetických účtů k položkám rozvahy	214
	Příloha 3 Přiřazení syntetických účtů k položkám výkazu zisku a ztráty – druhové členění	220
	Příloha 4 Inventurní soupis majetku	222
	Příloha 5 Inventurní soupis o provedení inventury peněžních prostředků v hotovosti	223
	Příloha 6 Seznam interpretací Národní účetní rady	224

Seznam použitých zkratk

Zkratka	Její význam
a. s.	akciová společnost
AÚ	analytický účet
BÚ	bankovní úvěr, výpis z úvěrového účtu
BV	bankovní výpis
ČNB	Česká národní banka
ČR	časové rozlišení
ČÚS	České účetní standardy
D	dal (pravá kreditní strana účtu, ve prospěch)
DHM	dlouhodobý hmotný majetek
DM	dlouhodobý majetek
DNM	dlouhodobý nehmotný majetek
DPH	daň z přidané hodnoty
EU	Evropská unie
FD	faktura přijatá, došlá (dodavatelská)
FIFO	oceňovací technika zásob, první do skladu – první ze skladu (<i>First In – First Out</i>)
FV	faktura vydaná, vystavená (odběratelská)
GFŘ	Generální finanční ředitelství
HM	hrubá mzda
ID	interní doklad
IFRS	Mezinárodní standardy finančního výkaznictví
ISDN	Digitální síť integrovaných služeb
JSD	jednotný správní doklad pro vyměření cla
k. s.	komanditní společnost
KS	konečný stav
LIFO	oceňovací technika zásob, poslední do skladu – první ze skladu (<i>Last In – First Out</i>)
MD	má dáti (levá debetní strana účtu, na vrub)
NFRD	Non-Financial Reporting Directive
ODD	opravný daňový doklad
OP	opravná položka
OZ	obchodní zákoník
PC	pořizovací cena
PPD	příjmový pokladní doklad
PS	počáteční stav
PZVK	přehled o změnách vlastního kapitálu
R	rabat

RD	rozvahový den
RPC	reprodukční pořizovací cena
s. r. o.	společnost s ručením omezeným
SP	sociální pojištění
TZ	technické zhodnocení
ÚJ	účetní jednotka
ÚO	úbytek odchylek
US GAAP	Všeobecně uznávané účetní principy (účetní standardy) používané především ve Spojených státech
UVC	upravená vstupní cena
ÚZ	účetní závěrka
v. o. s.	veřejná obchodní společnost
VH	výsledek hospodaření
VPD	výdajový pokladní doklad
ZC	zůstatková cena
ZDP	zákon o daních z příjmů
ZDPH	zákon o dani z přidané hodnoty
ZK	základní kapitál
ZOK	zákon o obchodních korporacích
ZoÚ	zákon o účetnictví
ZP	zdravotní pojištění
ZR	zákon o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů

Úvodní slovo autora

Milí čtenáři,

publikace, kterou právě držíte v rukou, je komplexním průvodcem účetnictvím. Její text plně odpovídá platným účetní předpisům, používaným účetním postupům a metodám. Po seznámení s úplnými základy účetnictví a jeho odbornými názvy získáte potřebnou orientaci v problematice účetnictví. Základy metodických postupů a účetní terminologie vám umožní postupně zvládnout konkrétní účetní operace a porozumět jednotlivým hospodářským jevům. Účetní případy jsou řazeny od jednoduchých po složitější. Studium od úplných začátků je založeno na srozumitelně a logicky uspořádaném textu. Text je doplněn názornými schématy účtování, čímž je probíraná látka lépe a snadněji pochopena. Součástí teorie je velké množství řešených příkladů z každodenní praxe. Publikace se může stát užitečnou pomůckou a průvodcem úplných začátečníků, absolventů rekvalifikačních kurzů, ale též účetních pracovníků pro zopakování účetních souvislostí.

Pevně věřím, že se kniha stane užitečným zdrojem poznání účetnictví.

Pavel Novotný

1. Základy účetnictví

1.1 Účetnictví, jeho vývoj, význam a funkce

1.1.1 Vznik účetnictví

Počátky účetnictví sahají sice až do prvotně pospolné společnosti, ale teprve obchodníci a penězoměnci v otrokářském řádu si vedli záznamy nejen na kameni, ale začali používat pergamen, papyrus či různé destičky. První systematické vedení účetních knih používal Luca Pacioli v roce 1494, který žil v severní Itálii. S nástupem kapitalismu došlo k obrovskému rozvoji zbožněpeněžních vztahů, což se promítlo do účetnictví. První počátky účetnictví na našem území sahají do druhé poloviny 18. století. Je zřejmé, že vývoj účetnictví odpovídal určitému stupni ekonomického vývoje společnosti a byl závislý na měnících se ekonomických podmínkách, což se nejvíce projevilo při industrializaci. Účetnictví začalo sloužit především ke zjišťování míry zhodnocení vloženého kapitálu a finanční situace, napomáhalo potřebám ochrany majetku a poskytovalo informace pro možná rozhodování.

1.1.2 Historický vývoj účetnictví z pohledu forem jeho vedení

Během vývoje účetnictví se setkáme s určitou formou jeho vedení, která je však jen vnějším technickým projevem metodiky účetnictví. V současnosti není forma nijak upravována, dává se jednoznačně přednost obsahu jednotlivých účetních informací. Vliv techniky však významně působil na používanou formu v celém **vývoji účetnictví**.

Nejstarší známá forma vedení účetnictví, která je popsána v pojednání Luca Pacioliho, vznikla v podmínkách malých obchodních podniků, které ji jako první používaly. Nazývala se **italské účetnictví** a zahrnovala tři účetní knihy: **memoriál, deník a hlavní knihu**. Jednalo se o přepisovací účetní formu. Nárůst obchodní případů způsoboval stále menší přehlednost, proto se z hlavní knihy vyčleňují **pomocné účetní knihy** a hlavní kniha obsahuje jen účty souhrnnější povahy. I deník se časem rozdělil na **deník pokladní a deník úvěrní**. Ze zůstatků hlavní knihy se při uzávěrce sestavovaly dva závěrečné účty: účet rozvážný (účet majetku) a účet hospodářského výsledku (účet zisku a ztráty). Používání vázaných knih omezovalo lepší organizaci účetních prací, zvláště dělbu práce. Proto se začaly objevovat nové tendence ve vývoji účetnictví, které nazýváme podle státu, kde vznikly.

Německá forma účetnictví je charakteristická tím, že se účetní případy nepřepisují jednotlivě z pokladního a úvěrního deníku do hlavní knihy, ale dochází k seskupování položek stejného druhu za příslušné období a vzniká sborník jako nová účetní kniha.

Anglická forma má jako hlavní znak zavedení specializovaných deníků: deník nákupu, deník prodeje, deník pokladní, deník výroby apod. Zápisy se prvotně zaúčtují do příslušného deníku a teprve potom se přepisují na účty hlavní knihy a do pomocných knih. Nevýhodou je velká podrobnost hlavní knihy.

Francouzská forma je prakticky kombinací formy německé a anglické. Používá specializované deníky, ale přepisuje až úhrnné obraty do hlavní knihy prostřednictvím sborníku.

Ve všech těchto formách se jednotlivé položky přepisovaly z deníků do hlavní knihy a dle toho nesou společný název – **přepisovací formy**. Podle způsobu přepisu je můžeme dělit na:

- **přímé** přepisovací formy – přepis přímo z deníku do hlavní knihy,
- **nepřímé** přepisovací formy – přepis z deníku do sborníku a pak teprve do hlavní knihy.

V menších firmách se snahou o menší pracnost a jednodušší a přehlednější účetní zápisy vznikla **tabelární forma**, což je spojení chronologických a soustavných účetních zápisů v jedné účetní knize. I když se rozšířila ve střední Evropě, tak se v praxi označovala jako „americké účetnictví“. Později se ustálil název podle jejího principu – tabulková (tabelární) forma. Tabelární forma je založena na jedné účetní knize nazývané **tabelární deník**, což je vázaná kniha, jejíž uspořádání vyplývá z jejího principu, tedy ze spojení časových zápisů (jeden sloupec jako kontrolní) se soustavnými zápisy ve zvolených účtech, které tvoří další sloupec.

Další formou vedení účetnictví byla **propisovací forma**. Její charakteristikou je současný vznik účetního zápisu v deníku a v hlavní knize. Praxe rozdělila tuto formu na dvě skupiny dle toho, kde vzniká původní zápis. Buď vzniká v deníku a propisuje se na jednotlivé účty, nebo vzniká na účtu a propisuje se do deníku. Propisovací forma se používala jak pro ruční zpracování, tak později pro strojové zpracování na účtovacích strojích.

Doposud zmiňované formy vedení účetnictví se v převážné míře týkaly ručního zpracování. Další **technický vývoj** se stává základním a určujícím činitelem formy účetnictví. Podle stupně uplatnění technických prostředků se při vedení účetnictví měnily **účetní techniky**:

- ruční zpracování, doplněné sčítacím či kalkulačním strojem,
- prostředky střední mechanizace (účtovací a fakturovací stroje),
- děrnoštítková technika (stroje na děrné štítky),
- počítačové zpracování.

1.1.3 Vliv informačních technologií na účetnictví

S nástupem prostředků výpočetní techniky v oblasti hromadného zpracování dat nastaly velké technické změny z hlediska vybavenosti a použitelnosti.

Koncem sedmdesátých a počátkem osmdesátých let se pro zpracování účetnictví používaly tzv. **sálové počítače**. Bylo to období **dávkového zpracování**, většinou v měsíčních intervalech. Uživatelé byli odtrženi od zpracování dat, reakce na potřebné změny byly zdlouhavé a nepružné, zpracování bylo izolované (po jednotlivých agendách). V tomto období se začala vytvářet odbornost v oblasti informační technologie a informačních systémů.

V osmdesátých letech s nástupem firmy IBM na trh nastala zásadní proměna v informačních technologiích, vznikly první verze **personálních (osobních) počítačů PC** (*personal computer*) a první **operační systémy** MS DOS¹. Na rozhraní osmdesátých a devadesátých let se začíná objevovat určité propojování, existují potřeby sdílení informací mezi uživateli navzájem, a tak se přechází na bezdrátové spojení a vznikají **lokální sítě**. Používáním PC mají uživatelé **informace** prakticky **okamžitě**, účetní zápisy jsou „automatizovány“.

Jiným možným způsobem zpracování je připojování jednotlivých počítačů k centrálnímu počítači (serveru) s využitím **aplikačního softwaru**. Díky síťovému aplikačnímu softwaru se automatizace účetního procesu dostává do fáze **okamžité tvorby účetních zápisů** (tzv. on-line) na základě operací provedených v jiném modulu. Osvědčilo se propojování počítačů a sítí mezi sebou, od modemu až po linky ISDN². Takového spojení se využilo v účetnictví například ke spojení s bankou. Když nastala možnost propojování počítačů i serverů mezi sebou navzájem, vznikly **distribuované systémy**. Data i programy jsou rozloženy na různých počítačích, které mezi sebou komunikují. I vzdálený uživatel, který se připojí do systému, jej může užívat.

Technologický vývoj se odrazil v účetnictví, na trhu se objevuje rozsáhlý sortiment hardwaru i softwaru. Pozitivní je, že se účetnictví konečně stává součástí integrovaného informačního

¹ Microsoft Disk Operating System

² Integrated Services Digital Network neboli digitální síť integrovaných služeb

systému. Začíná se více využívat pro strategické a taktické řízení podniku, což je jeden z jeho základních úkolů. Účetní pracovníci se seznamují s novými principy, jako je **interaktivita**, kdy jedna událost samočinně vyvolá událost jinou (např. změna kurzu cizích měn vede ke změnám plánované výše zisku a ke změně disponibilních finančních prostředků). Začínají si rovněž zvykat na nový přístup k uložení účetních dat, jehož základem je **relační databáze**, což není nic jiného než tabulka, jejíž řádky jsou jednotlivé účetní záznamy a sloupce jsou jednotlivé položky. Ovšem navíc je umožněn **současný přístup několika uživatelů ve stejném čase**. Nejen ke zvýšení funkčnosti, ale především ke zvýšení ochrany a zabezpečení dat, jsou nezbytné další atributy, jako je zavedení hesel, práv k přístupu (možnost zápisů a oprav nebo jen prohlížení či tisk), zálohování dat a řada dalších.

Použití konkrétního softwaru pro účetnictví se odvíjí od určitých kritérií (velikost podniku, obor či samotná potřeba uživatele), kdy je aplikační software díky architektuře současných **informačních systémů** těmto potřebám přizpůsoben. Práci napomáhají **textové editory a tabulkové procesory**, což se uplatňuje pro exporty dat. Velké možnosti jsou díky **internetu, resp. intranetu**, který pracuje na stejném principu, ale s omezenou možností přístupu, např. jen pro jeden podnik či podniky ve skupině. Technologie internetu umožňuje účetním pracovníkům pracovat na jakémkoli PC, má-li k němu přístup, ale na druhou stranu s sebou přináší velké riziko pro účetní data (šíření počítačových virů nebo působení hackerů).

Zatímco výše zmíněné možnosti jsou velmi široké, vedení účetnictví je limitováno jeho platnou právní úpravou, a to praktické využití pro účetnictví podstatně ovlivňuje. Zákon o účetnictví zavedl nové pojmy, jako je **účetní záznam a podpisový záznam**, a dokonce u obou připouští nepapírovou podobu deklarovanou jako **technická forma**. Účetní záznam v technické formě je provedený elektronickým, optickým nebo jiným způsobem, než je písemná forma. Současně tento zákon stanovuje podmínky pro převod záznamů (účetních i podpisových) z jedné formy do druhé. Dalším legislativním předpisem s přímou vazbou na účetnictví je **zákon o elektronickém podpisu** a na něj navazující předpisy.

Účetnictví je díky svému vymezenému předmětu velmi živé, a tak musí existovat **možnost modularity, variability či flexibility**. Nelze zapomenout, že vývoj a rozvoj technologií promítající se do účetnictví klade **požadavky** na samotnou účetní profesi, **na účetní pracovníky**. Účetnictví není izolováno ani od **globalizace**, která se promítá do informačních systémů a zasahuje strukturu a obsah účetních dat. Informace byly a jsou klíčovým momentem v podnikání, jsou potřeba pro rozhodování a řízení, mohou předurčovat úspěšnost či neúspěšnost podnikání. Z těchto potřeb vznikla určitá nadstavba účetnictví – **controlling**, který pracuje s některými veličinami, které většinou účetní systémy neobsahují, jako je například bod zvratu, krycí příspěvek, strategie, střednědobý plán apod.

Vedením účetnictví může být pověřen jiný subjekt a zpracované účetnictví je podnikem nakupovanou službou. Je možné využívat software prostřednictvím systémového integrátora nebo formou **hostingu**, tj. poskytovatel informačního systému jej spravuje na dálku. Při pořízení informačního systému formou **outsourcingu** zůstává informační systém ve vlastnictví poskytovatele, který pro účetní jednotku zajišťuje poskytování outsourcingové služby. Informační systém je pronajat a opět nedochází k přechodu vlastnictví na uživatele informačního systému, outsourcingové služby jsou poskytovány za úplatu. V neposlední řadě existuje možnost **využití služeb ASP (Application Software Providing)**. Tato forma je považována za dodavatelský model, uživatel ale nepořizuje žádný software a ani hardware. Přístup k informačnímu systému má provider, který jej i jeho aplikace spravuje, a uživatel je ve formě webového klienta a pracuje na serveru providera. Jedná se tedy o pronájem licencí, resp. jejich aplikací.

Účetnictví prošlo v posledních letech výrazným vývojem. Ruční zadávání dat do počítače pomalu nahrazuje **digitalizace účetnictví**. Digitalizace účetnictví neznamena mít **doklady**

v počítači ve formátu PDF, ale je to proces, kdy **jsou** doklady shromážděny na jednom místě, **na bezpečném cloudovém úložišti a jsou převedeny do elektronické podoby**. Pak se s nimi digitálně pracuje, tj. schvalování, účtování a archivování probíhá s využitím systému pro správu dokumentů. Díky digitalizaci účetnictví je tak zaručený **okamžitý přístup k datům** a dokonalá kontrola nad procesem. Vytěžení obsahu přijatých dokladů zajišťují programy (umělá inteligence), které dokáží automaticky číst informace z účetních dokladů. Účetní tak nemusí ručně přepisovat informace ani zásadně manuálně upravovat získaná data. Důležitá je minimální chybovost a **značná časová úspora**. Digitální doklady jsou ve formě strukturovaných dat následně uloženy k dalším úpravám. Uložené **doklady lze jednoduše upravovat**, přiřazovat jim zakázky nebo platební priority. V ideálním případě zaúčtování proběhne tak, že pouze potvrdíte předem připravené údaje. Vzhledem k pokroku v účetní technologii je možné například doklady **digitálně podepisovat**. Zaúčtované doklady jsou okamžitě uloženy k dlouhodobé archivaci a jsou označeny kvalifikovanými časovými razítky a podpisy pro účely auditu. Kdykoliv je určitý doklad nutné vyhledat, jde to velmi snadno, během několika vteřin. Digitalizace účetnictví znamená **efektivnější chod firmy**, úsporu času při elektronické správě dokladů. Přínosem je i **bezpečnost dat**, která sice není stoprocentní, ale převažuje nad možnými riziky či možností vyhnutí se sankcím.

Příklad 1.1.1

Uveďte, jak dochází k okamžité tvorbě účetního záznamu, a demonstруйте na příkladu.

Příklad 1.1.2

Jak si představujete technickou formu účetního nebo podpisového záznamu?

Řešení:

Příklad 1.1.1

Okamžitá tvorba účetního záznamu vzniká díky síťovému aplikačnímu softwaru na základě operace provedené v jiném modulu. Například při dodání zboží na sklad se vytváří příjemka na sklad a současně je vyvoláno vytvoření účetního záznamu o zvýšení stavu zásob zboží ve finančním účetnictví.

Příklad 1.1.2

Technická forma je provedení účetního záznamu elektronickým, optickým nebo jiným způsobem, než je písemná forma.

1.1.4 Význam a funkce účetnictví

Vývoj účetnictví představuje současně rozšiřování jeho funkcí při zachování jeho základních principů a poslání.

Účetnictví je jedním ze zdrojů informací, který je určitým způsobem organizován. Navíc je důležité vědět, co je to za informace a jakou mají kvalitu. Jedná se o informace ekonomického charakteru, které vypovídají o hospodářské činnosti konkrétní společnosti (dále jen účetní jednotce³), tedy o přesně vymezený a velmi úzký výsek informací z celého možného spektra informací.

³ Účetní jednotka je jednotný název pro společnost, firmu, organizaci apod., která vede podvojně účetnictví a na kterou se vztahuje zákon o účetnictví a navazující právní předpisy.

Předmětem účetnictví jsou informace o stavu a pohybu majetku (o aktivech) a jeho zdrojích (o pasivech) a o nákladech, výnosech a výsledku hospodaření v hodnotovém vyjádření, tj. v peněžních jednotkách. Tím je umožněno oceňovat a vyjadřovat rozdílné složky majetku a závazků ve stejné a srovnatelné účetní jednotce.

Existují další charakteristické znaky účetních informací, kterými se značně odlišují od informací z jiných informačních zdrojů:

- zobrazují skutečnost, ne plánované operace, a to za určité časové období,
- prvotně zachycují jednotlivé hospodářské operace a jejich zpracováním se získávají agregované ukazatele,
- každá informace je dokumentována účetním dokladem,
- jsou to všechny informace předmětu účetnictví od vzniku do zániku podniku,
- zachycují se na základě bilančního principu (podvojně), což je významný prvek kontroly formální správnosti.

Účetnictví je kategorií, která se pojí ke každé účetní jednotce a v jejím rámci se uplatňuje, odráží její objektivní realitu, kterou je předmět účetnictví. Cílem účetnictví je zobrazovat probíhající ekonomické jevy v rámci jeho řízení a naopak i pro účely jeho řízení. Má tedy svou zpětnou vazbu a je velmi důležité, jak je zpětná vazba využívána, nebo zda vůbec existuje.

Na rozdíl od informací, kterých může být a je celá řada, u účetních informací velmi záleží nejen na tom, jak budou potřebné, ale i jak budou spolehlivé, aby při jejich příjmu nebyla pouze odstraněna neznalost nebo zmenšena neurčitost. Proto je důležitá jejich kvalitativní, sémantická stránka. Jejich obsah musí být srozumitelný, přesný, věrně zobrazující daný ekonomický jev, každou konkrétní hospodářskou situaci, každý účetní případ. Záleží však nejen na jejich úplné vypovídací schopnosti, ale i na jejich včasnosti. Na jejich základě může uživatel řídit a rozhodovat, jedině pak je taková informace účelná a má smysl. Tím je jednoznačně definován **význam účetnictví**. Je to užitečnost jím poskytovaných informací pro jednotlivé uživatele pro možnost provádět ekonomická rozhodování.

Existují též hospodářské operace, které s sebou nepřinášejí ekonomické důsledky, a tak je **nezastupitelná úloha** účetnictví dána právě tím, že účetnictví zaznamenává hospodářské operace, které mají ekonomické důsledky a plní ekonomickou funkci.

Základní funkce účetnictví je poskytování spolehlivých informací jednotlivým uživatelům o ekonomické zdatnosti účetní jednotky, o její finanční situaci. Účetnictví má poskytnout informace o zajištění stability (minimálně po dobu následujících dvanácti měsíců), jestli je dosažena přiměřená výnosnost vložených prostředků, jaká je solventnost. Důležité je, aby na základě těchto informací nebylo hodnoceno jen uplynulé období, ale naopak bylo možné předpovídat další vývoj.

Účetnictví kromě informační funkce plní i **další funkce**, které se navzájem prolínají a doplňují. Jsou to zejména:

- vedení soustavných zázpisů s uchováním informací (registrační funkce),
- prostředek při vedení sporů k ochraně a uznání práv (důkazní funkce),
- prostředek správy a ochrany majetku (kontrolní funkce),
- podklad pro daňové účely, tj. daňovou povinnost (daňová funkce),
- zdroj informací pro rozhodovací procesy (dispoziční funkce).

Účetnictví je schopno svou metodikou pozitivně působit na vymezení odpovědnosti a pravomoci, na vnitřní kontrolní systém, na vytváření vnitřní struktury účetní jednotky (vymezení vnitropodnikových útvarů a jejich vzájemných vztahů), případně i na uspořádání jednotlivých

výrobních či hospodářských procesů. Důležité je, jak jsou schopnosti účetnictví skutečně v praxi využity a jaká aktivní role je účetnictví umožněna.

Základ účetnictví jako systému

Celý rozsah požadavků na účetnictví vyplývá ze skutečnosti, že **účetnictví je systém, který je založen na rigorózních metodických principech a obecně uznávaných zásadách**, tak aby:

- jeho informace byly **správné, úplné, průkazné, srozumitelné** (spolehlivě a jednoznačně určen obsah účetních případů a účetních záznamů) **a přehledné**,
- jejich výsledkem byly informace v účetní závěrce **spolehlivé (úplné a včasné), srovnatelné, srozumitelné a posuzované z hlediska významnosti**,
- účetní závěrka sestavená na podkladě takto vedeného účetnictví podávala **věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace podniku tak, aby každý její uživatel mohl na jejím základě činit ekonomická rozhodnutí**.

Jestliže nahlížíme na účetnictví jako na systém, musí existovat určité na sebe navazující fáze, od vstupních informací, přes jejich zpracování až po informace výstupní. Tyto jednotlivé fáze nebo **hlavní prvky účetního systému** jsou:

- zjištění relevantních ekonomických informací (sběr a pořízení),
- zpracování prvotních informací (třídění, záznam, přehledy a výkazy),
- analýza, hodnocení, prognostika (je v praxi často málo využívána nebo není její význam dostatečně doceněn),
- předání výsledků uživatelům.

Uživatelé účetních informací a jejich požadavky na informace

Uživatelé účetních informací jsou:

- vlastníci (rentabilita vložených prostředků, vhodnost majetkového podílu),
- věřitelé, tj. obchodní dodavatelé (disponibilita peněžních prostředků, likvidita, dlouhodobá prosperita),
- management (velký rozsah informací z odpovědnosti za řízení),
- zaměstnanci (finanční stabilita k úhradě jejich mzdových a jiných nároků),
- zákazníci účetní jednotky, tj. odběratelé (běžná finanční situace, ale i její budoucí výhled),
- potenciální investoři (míra výnosnosti, rizika investování),
- vláda a orgány státní správy (informace pro řízení finanční, dotační a daňové politiky, statistické ukazatele),
- úvěrující, kontrolující a zajišťující instituce (podmínky pro poskytnutí úvěru, kontrola účetnictví a daňové povinnosti, řešení pojistných událostí),
- burza cenných papírů (přesně zákonem vymezené informace pro obchodování s cennými papíry),
- konkurenční účetní jednotky (informace pro srovnání, ale i pro úvahy o kontrole či převzetí podniku),
- policie a soudy (v případě porušení zákona, tj. trestné činnosti),
- veřejnost, tj. občané i orgány místní samosprávy (finanční situace pro příjem do místního rozpočtu, případně pro možné dary, zaměstnanost, vztah k životnímu prostředí).

Z výše uvedeného výčtu uživatelů je vidět, že všichni nemají stejnou pozici. Je samozřejmostí, že externí uživatelé se na rozdíl od vlastníků a manažerů dostanou jen ke zveřejňovaným